

Hoe de Grootouders voor het Klimaat werden verwijderd terwijl de dreigboeren doorblokkeren

Margriet Oostveen • 27 juni 2022, 17:58

©.

Precies zeven jaar nadat de rechter uitspraak deed in de Urgenda-zaak en de Nederlandse staat de uitstoot van broeikasgassen met 25 procent moest terugdringen, staan de [Grootouders voor het Klimaat](#) voor de Hoge Raad in Den Haag om er nog maar eens aan te herinneren dat het klimaat dus niet wacht.

Maar niet voor lang, want daar marcheert vanuit de portiersloge al een beveiligingsvrouw van Securitas naar buiten.

De merendeels 70-plussers hebben zich opgesteld voor de bronzen beelden van beroemde rechtsgeleerden aan het Korte Voorhout en stralen van al bijna ouderwets geloof in rechtsstaat en algemeen belang. Zij staan hier niet voor zichzelf, maar voor volgende generaties. Een tikkeltje betweterig misschien, maar ook ontroerend, tussen alle ontsporende en in eigenbelang gedrenkte boerenprotesten.

Hier wordt niets of niemand geblokkeerd en deze demonstratie is weer netjes aangemeld, zoals ze elke eerste en derde donderdag van de maand doen - ze demonstreren al vijf jaar bij de Tweede Kamer.

Hier en daar draagt iemand een frivool hoedje of een opblaasbare wereldbol. Ook is er een lang maar keurig spandoek met de sympathieke tekst: 'Een leefbare aarde voor onze kleinkinderen!' Dat is alles.

Ik krijg kortom net weer een voorzichtig goed humeur als mevrouw Securitas er gillend aankomt:

‘IK ZOU HET HEEL ERG OP PRIJS STELLEN ALS JULLIE NIET VOOR ONZE BEELDEN GAAN STAAN EN NIET VOOR ONS PAND!’

Klimaatgrootouder: ‘Maar wij hebben toestemming?’

‘DAT LIJKT ME STUG VAN WIE HEBT U TOESTEMMING!’

Klimaatgrootouder: ‘Ik heb dat op de mail, hier, ik zoek het even...’

‘WIJ HEBBEN DAAR ABSOLUUT GEEN TOESTEMMING VOOR GEGEVEN! DUS IK ZOU HET HEEL ERG WAARDEREN ALS U NAAR HET MALIEVELD GAAT OF EEN ANDER LEUK PLEKJE ZOEKT!’

Klimaatgrootouder, met pijnlijk vertrokken gezicht: ‘Wilt u niet zo schreeuwen?’

‘IK SCHREEUW NIET!’

Klimaatgrootouder laat de mail van de burgemeester lezen: ‘Kijk...’

‘WIJ HEBBEN NET VAN DE POLITIE TE HOREN GEKREGEN DAT HET NIET MOGELIJK IS!’

Dit, blijkt als de grootouders toch maar kalm zijn vertrokken naar een plaats aan de overkant van de straat, kan niet waar zijn. Daar komen namelijk al snel twee aardige hoofdagenten op de fiets een kijkje nemen. De oudste wijst naar de Hoge Raad: ‘Daar was helemaal niets aangemeld hoor.’ Ook hij krijgt de mail namens de burgemeester te lezen: ‘Netjes. Ik had niet anders van jullie verwacht.’ En tegen mij: ‘Ze mochten daar gewoon staan.’

De particuliere beveiliging van nota bene de Hoge Raad lapt kortom het demonstratierecht aan haar laars terwijl dreigboeren vrijelijk snelwegen bezetten. Toch blijven de grootouders, die inmiddels begonnen zijn aan plechtige toespraakjes over de noodzaak van hun actie, nu maar op hun nieuwe plaats staan.

Een schoolklas roept joelend door de toespraakjes heen. ‘Ze applaudisseren voor ons’, zegt een zelfbewuste grootouder.

Ik had van tevoren koffie gedronken met klimaatgrootouders Marlies Gommers en Anja Wouters uit Gorssel, en Ted en Ans Ages uit Leiden. Ans en Ted leven al decennia klimaatvriendelijk, lange tijd in een woongroep, apparaten delend en zonder te vliegen. Anja komt vandaag voor het eerst en zal stralend het spandoek vasthouden. Allemaal beginnen ze over een zeker schuldgevoel: zij waren al volwassen toen in 1972 het alarmerende rapport *Grenzen aan de groei* van de Club van Rome verscheen, maar wat deden ze eraan? 'Ríetsuiker gebruiken in plaats van gewone suiker', zegt Marlies, 'we waren struisvogels'. Anja, hoofdschuddend: 'En ik besloot na dat rapport voortaan de afwas te doen met groene zeep en soda, met zo'n klútsertje.'

Nu willen ze dat goedmaken en bereikt hun online nieuwsbrief 3.600 sympathisanten, terwijl in het hele land lokale grootoudergroepen ontstaan, zoals in Amersfoort, waar ze wekelijks door de winkelstraat lopen om aandacht voor het klimaat te vragen en aan te dringen op drastisch ingrijpen.

Op het Korte Voorhout toetert een witte SUV assertief naar de klimaatgrootouders, twee hoveniers in een busje draaien hun raampje open en roepen: 'BOE-REN!'

Maar de grootouders blijven onverstoorbaar aardig. 'Onze leeftijd is ons wapen', zeggen ze.

Zij hebben de tijd. En ook weer niet.

Anja Wouters bij haar eerste klimaatdemonstratie. ©Margriet Oostveen